

Levél

1. sz. Arany János Urhoz. 1877. December 31^{én}

"A tölgyek alatt 'kölcsménye' átolvasása után.
/:" Margit hígt /"

(Ennek jelkeses bérletével. /.)

Jó Arany Jánosunk! Kororúzott Nőtünk!
Mi jött a csodába süsses én korodba?
Hogy lecsont és felhúrt jól hangola hurjaid,
Hogy egy nagy lyukat üss dió korodba. -

Jobb ne lett volna soha Margit hígt!
Vagy Te ki ne mentél volna nyárra oda!
Vagy ne ülsél volna ott a tölgyek alatt!
Vagy létre nem jöhet versed - - ez a csoda. -

Mert hogy ez létre jött, nagyon fáj az nekem,
É fájhat mindennek, ki Teget méltán süssel;
E kölcsmény csak árny folya a többinek,
Korpat begyűrtével össe a láng-liszttel. *)

Regyeslen sorsunk - e földön soha bolygván -
Fessben és lélemben, ifjúból öreggé,
Fűge, pillangóból lassú bús hernyóvá tán megfordítva
Vátszan valsozni, mint Lima út röggé. ^{prolet?}

**) (szövege üllőn:)

*) Meglehet, úgy is van. De ki is, a patika!
Arany lánglitz köze egy gyűjteményi korpa!
Kicsi az a baj, hanem, ha oly rég nem lettem
La Mure, ~~ily~~ korpa köze mindelegyen? ^{van?}

Judram én elvő, hogy ~~end~~ evel így járól
Hogy isamat állják pinduksi beszárok?
Elismerik: hajdan hogy voltam valami:
De ma nem engednek helyet seortani.

'S ha már megunt mondjuk, hogy gyermekké lettünk:
 Ne akarjunk ifjú modra hadonászni,
 /: Se sok megszorulásból, se val' hűségéből: /—
 'S vesztés^a inakkel hogy vesztve márnai. —

Ha már a nyári est hűsétől is tarkva,
Élénkén lélek a meleg robába:

Silencium ketünk a magig roszaba:
Hagyjunk fel a Bindus meredel osmával, — ⁺⁺ Lind eme
a fegyveres
Más irjon már verset, mi, irjunk. . . prórába.

Ugyis vén Kőlcsonél, ehmél helyett, hüvely
marad csak, 's van kinnál keresett sim eleg. —

Léghajzó G., mely bár egy fete' rörcsörök,
Mines benne, élcső, — sán egy keményi — lég. —

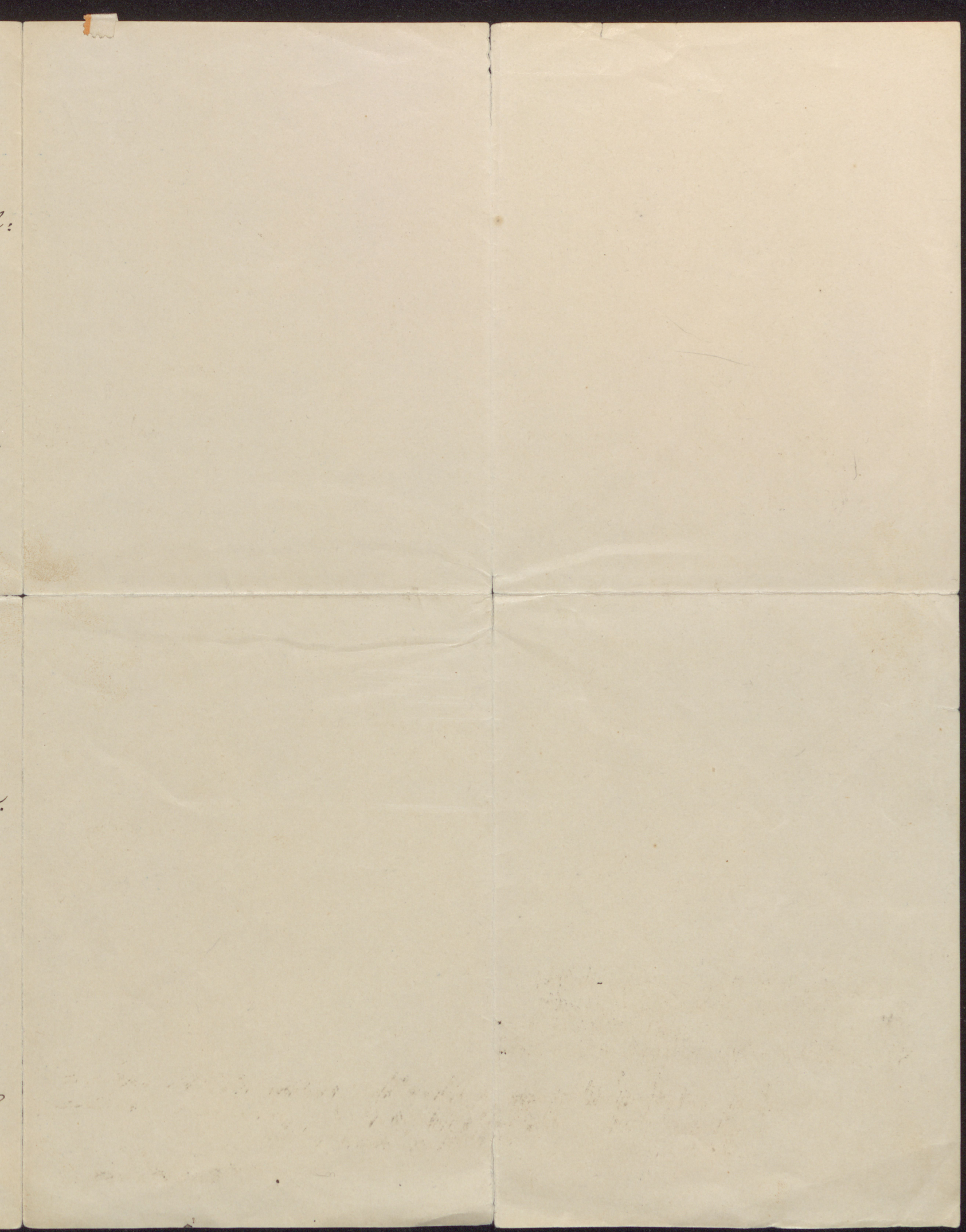
Mert rég kijutott már a diorészéből; —
most hát babérivan pihenve, és tovább. —

Nagy mulrad' — hallgatva — örszöd meg legjótban.
Vén "kölsö" nem csillag többé, csak déli-báb. ^{xxx} —)

Ex nem jó akarat, vagy hozzá-nem-tudás:
Beteg orvoslányon ^{nak} volt szánva e
~~csak ismét~~ rugós,
Ki, bár nem orvoslány, csak másformá beteg:
Bár mondani annyit: "én úgyet megvetek!"

Pályán keresései éppen a formában kapsam verses. Az év.
aláírásnál volt (Pezőfi, Tándor): ez névtelen. Először
jelent. Budapest 1878. június 2-án

Franklin

1331

K513 /
ad / 1331

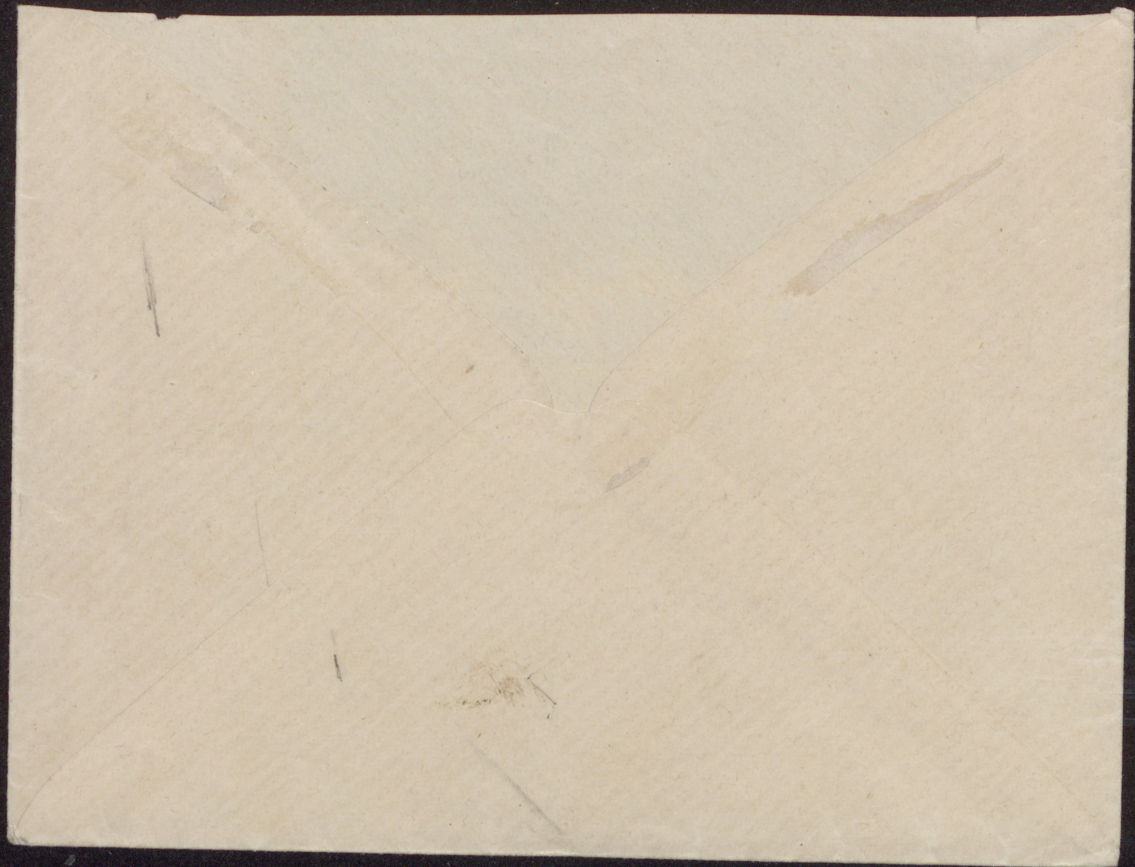

Nagyszásos Arany Lajos Urnak,
a M. Kir. Tudományos Akadémia
főtitkárának, hivatali szolgálatára.

Budapest

Magyar tud. Akadémia
épületben.

— Arany Jánosnak általunk legelsőben jelzett gyönyörű versét, mely a „Budapesti Szemle” január havi füzetében jelenend meg, már most közölhetjük. Koszorus költőnk pihentetett lantjának legujabb terméke így hangzik:

A tölgyek alatt.

(Margitsziget.)

A tölgyek alatt

Szeretek pihenni.

Hova el nem hat

Város zaja semmi.

Zöld lomb közei

„Áttörve” az égbolt,

S a rét mezein

Vegyül árny- és fényfolt.

A tölgyek alatt

Oly otthonos itten!

Évem leapadt:

Ime, gyermek lettem,

Mint mikor a tölgy

Sudarát megmászta,

Hol seregély költ —

S vigan madarásztam.

A tölgyek alatt

Több egykoru társsal

Madárfiakat

Kifeszíténni nyárral.

Jó tűz lobog ott,

Zizeg a kis bogrács

S ha bealkonzódott,

Haza már egy ugrás.

A tölgyek alatt

Örömet valék én,

Bár a madarat

Hagytam utóbb békén.

Gyermeki önző

Korom, ifju ábránd

Veszi ösztönző

Szárnyára s tovább ránt.

De tölgyek alatt,

Valamerre jártam,

Szülő honomat

— Csakis ott — találtam;

S hol tengve tunyán

Hajt, s nem virul a tölgy;

Volt bár Kanaán,

Nem lett honom a föld.

A tölgyek alatt

Még most is elülök;

Bűv-kép csalogat,

Ábrándba merülök;

Hajó-kerekék

Zubogását hallom . . .

„Hajrá, gyerekek:

A vizi malom!”

A tölgyek alatt

Im meglep az alkony,

Hűsebb fuvalat

Zörög át a parkon;

Felhők szeme rebben:

Haza sietek,

Jobb ott, melegebben,

Ki vén, ki beteg.

A tölgyek alatt

Vágynám lenyugodni,

Ha csontjaimat

Még kelletik adni;

De, akárhol vár

A pihenő hely rám:

Egyszerűen, bár

Tölgy lenne a fejfám!

ben a... hatóságnak a gyűlés megtarthatását attól tenni függővé, hogy bizonyos számú polgárok a népgyűlés rendszeres lefolyásáért, úgy nevezetesen, hogy a gyűlés az elnök által történt berekesztése után minden további fölszólalás nélkül föloszoljon, a felelősséget elvállalják. A hatóság jogosítva van a jótálló érdekeket kifogásolni.

függetlenségi párt vidéki hívei több tüntetőleg adták a kormány legutóbbi eljárása feletti megbotrányozásuknak. A debreceni függetlenségi párt értekezlete egyhangúlag elhatározá, hogy az államfogságban levő Verhovayhoz, mint egykori derék követjelöltjéhez, bizalmi, üdvözlő és részvétnyilatkozatot küld. Az ellene elkövetett merénylet általános megütközést keltett Debrecenben. — A keceli polgár olvasóköri, — mint az „Egyet.”-nek távirják — legnagyobb megbotrányozását fejezte ki Tiszának legutóbbi eljárása felett. Üdvözli Verhovayt és kitartást kíván neki.

A Németországgal kötendő vám- és kereskedelmi szerződés ügye, mint az „E—r” írja, ismét kedvezőbb alakot kezd ölteni. A német kormány ugyanis egy hozzá az osztrák és a magyar kormány részéről a szerződés megkötése iránt küldött ajánlatra azt válaszolta, hogy kész újabb tárgyalásokba bocsátkozni. E proposíció elfogadtatott és a tárgyalások január végén vagy február hó elején ismét fel fognak vétetni, még pedig Berlinben. Részt fognak azokban venni a közös kormány részéről Schwegel József báró osztályfőnök és Glanz Hugó báró fogalmazó; a magyar kormány részéről dr. Matlekovits Sándor osztálytanácsos, Salmen Jenő báró osztálytanácsos és Mihajlovics J. fogalmazó. Az osztrák kormány részéről mindenesetre Wagner Ignác osztálytanácsos és Kalchberg Viktor bánsági titkár; valjon elfog-e menni Bazán miniszteri tanácsos is, most még nincs eldöntve. — Ily kedvező fordulat mellett méltán kérdezhetjük: ugy hát mire való általános vámtarifa, avagy porhintés akar mindez lenni a közönség szemébe, mely úgy sem tudja már, hogy hova fog ez sok tárgyalási huza-vona és komédia vezetni?

Az osztrák-magyar-német vámértékeztetés osztrák és magyar megbízottjainak adandó utasítások megállapítása végett tanácskoznak a magyar és osztrák miniszterek egymással január hó elején, ezuttal valószínűleg Budapesten. A megbízottaknak adandó utasítások egészen kimerítőek lesznek, úgy, hogy a vámtárgyalások Berlinben esetleg egészen keresztül lesznek vihetőek. Ha ezen tárgyalások természetesen körülbelül ugyanott fognak fölvetetni, ahol az októberben Bécsben megszakadtak, a vámtárgyalás értekezlet Berlinben ismét végig fogja tartani az egész tarifát beleértve az a pörrelt eljárást is, ha eziránt Bécsben bizonyos határozatokban már meg egyeztek is. („B. C.”)

A horvát országgyűlés ünnepek utáni haladék nélkül tartoznék munkába venni költségvetést. Ez iránt azonban, mint „Agr. Pr.” mondja, még a költségvetési bizottságok sem jutottak megállapodásra. Némelyek vissza akarják utasítani a budapesti kormányt, hogy t. i. ez indemnitást kérjen; mások csak a kiadásokat akarják megállapítani és a bevételekre nézve indemnitást javasolni, addigra, míg a pénzügyi egyezség a magyar kormánnyal létrejön; végre mások a haladék nélküli munkába